

Jutranja izdaja.

405. številka.

V Ljubljani, v soboto, dne 19. novembra 1910.

Cena 4 vinarje.

Letnik XLIII.

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v prtiličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pesamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—

Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Iz delegacijskega zasedanja.

S. — Dunaj, 19. novembra. Včeraj se je zaključila 44. sesija avstrijskih delegacij.

Sprejeti so bili proračun o dobavah za armado, proračun najvišjega računskega dvora ter proračun skupnega finančnega ministrstva. Odobreni so bili tudi zaključni računi.

Na koncu seje konstatira predsednik delegacij prof. Glombinski, da soglašajo avstrijske delegacije z nuncijem, ki je bil poslan od ogrskih delegacij, ter je nato zaključil delegacijsko zasedanje.

Debata pa je tudi v včerajšnji seji pokazala marsikatero zanimivost.

Pred vsem je zunanji minister grof Aehrenthal doživel včeraj za svoje nervozno in netaktno postopanje v delegacijah, po katerem je na vsako neprijetno kritiko odgovarjal jako razburljivo ter jo zavračal kot neopravičeno in neosnovano, svojo zaslužno plačilo. Ko je včeraj nad interpelacijo delegata Zazvorka zopet izražal grof Aehrenthal svoje ogorčenje ter je kot neutemeljeno zavračal, mu delegat Zazvorka ni ostal odgovora dolžan ter mu povedal, da ga minister pač sme skušati prepričati o neutemeljivosti interpelacije, da si pa najodločneje prepove tako nekorektno postopanje.

Na koncu zasedanja pa je prišlo tudi do malega dramatičnega prizora. Krščansko socialna »Reichspost« je namreč v zadnjem času večkrat napadala skupnega vojnega ministra Schönauha ter mu podtikala razne nečedne stvari. V četrtek je izjavil radi tega vojni minister Schönauha, da so te trditve »Reichsposte« laž, da je proti »Reichsposti« tudi vložil tožbo radi razžaljenja časti, da pa tožba iz formalnih ozirov ni bila sprejeta. Včeraj ga je radi tega prijemal delegat Stumpf ter zahteval od njega, da naj prekliče v četrtek podano izjavo. Vojni minister Schönauha se je radi tega poziva močno razburil ter z močnim glasom zaklical, da ne prekliče ničesar.

Interesantno je bilo opazovati, kako soglašanje so našli napadi proti vojnemu ministru Schönauhu pri večini delegatov.

Senzacija včerajšnje seje pa je bil govor delegata Klofača, v katerem je ta kritikoval postopanje avstrijskega železnega kartela, ki brezvestno izsesava avstrijsko prebivalstvo, pa tudi državo, kar se zlasti občuti pri ladjedelnicah in so ravno radi tega cene železa za ladje kakor tudi ladje same neprimerno visoke. V tem kartelu so združeni Židje in katoliški škofje, avstrijski nadvojvodi in špekulanti v skupno zvezo v zavarovanje njih »interesov«. Delegat Klofač je prečital njih imena. Med drugimi so v kartelu nadvojvoda Friderik in nadvojvoda Karel Štefan, dva škofa in tudi Kranjska industrijska družba ter železnica v Štoreh. Delegat Klofač je predložil delegacijam tudi tajni statut tega kartela ter obsirno dokazoval njegove škodljive posledice.

Govorili so še delegati: dr. Kramar, Udržal, Tomašek, Gruber in Grabmayr, nakar se je baron Schwegel zahvalil predsedniku prof. Glombinskemu. Zunanji minister grof Aehrenthal je sporočil delegacijam zahvalo cesarja za uspešno in stvarno delovanje avstrijskih delegacij. Nato je bilo zasedanje zaključeno.

Januarske delegacije.

S. — Dunaj, 19. novembra. Prihodnje delegacije bodo najbrže sklicane za 8. januarja v Budimpešto, ter bodo najbrže zborovale do konca marca, ker morajo rešiti vojaško reformo in mornariški program. Po zasedanju teh delegacij bo šel zunanji minister grof Aehrenthal, kakor se je sam izrazil nasproti raznim politikom, na daljši dopust.

Konferenca ministrskega predsednika barona Bienenrtha s češkimi državnimi poslanci.

A. — Dunaj, 19. novembra. Včeraj je bila tu konferenca med ministrskim predsednikom baronom Bienenrthom in nekaterimi češkimi poslanci, zlasti z dr. Kramarjem, Klofačem in Metalom. Odločitev glede vprašanja, ali bo češki deželni zbor odgojen, ali ne, še ni padla.

Konferenca čeških poslancev.

F. — Dunaj, 19. novembra. Češki poslanci so imeli včeraj v parlamentu konferenco, na kateri so se posvetovali o konsekvencah, ki jih zamorejo imeti razbita češko-nemška pravna pogajanja za državni zbor. Češki poslanci zamerijo zlasti ministrskemu predsedniku baronu Bienenrthu, da se cel čas, odkar so trajala pravna pogajanja, ni prav nič interesiral za njih prospeh in se nikakor ni potrudil, nasvetovati Nemcem, ki vendar tvorijo njegovo večino, več treznosti. To dejstvo bo tudi za stališče Čehov napram ministrskemu predsedniku baronu Bienenrthu merodajno in zlasti se je bati, da Čehi ne bodo dovolili podaljšanja državno-zborskega poslovniskega provizorija. O poteku državno-zborskega zasedanja sodijo češki državni poslanci jako skeptično.

Kaj je s češkim deželnim zborom?
G. — Praga, 19. novembra. Odločitev o tem, ali bo vlada odgodila, ali zaključila češki deželni zbor, še ni padla.

Seja parlamentarne komisije čeških deželnozborskih strank.

G. — Praga, 19. novembra. Parlamentarna komisija čeških deželnozborskih strank je imela včeraj dopoldne sejo, v kateri je poslanec dr. Škarda poročal o političnih dogodkih zadnjih dni. O tem poročilu se je otvorila debata, katere pa včeraj ni bilo mogoče dokončati.

Zgornjeavstrijski deželni zbor — zaključen.

B. — Linz, 19. novembra. Včeraj je bil zaključen zgornjeavstrijski deželni zbor.

Poljsko - rusinska pogajanja.

B. — Lvov, 19. novembra. Včeraj se je vršila tu konferenca načelnikov poljskih in rusinskih deželnozborskih strank. Prišlo je do delnega sporazuma, vsled katerega odnehajo Rusini od svoje obstrukcije proti temu, da ostane odsek za volilno reformo v permanenci. Volilni odsek ima vpoštovati podatke debate in kritike v galskem deželnem zboru in ima na podlagi tega izdelati nov predlog za galsko deželnozborsko volilno reformo, ne da bi pri tem preudiciral razdelitvi mandatov, o kateri se bodo vršila še posebna pogajanja.

Izboljšanje odnošajev med Avstrijo in Rusijo.

F. — Dunaj, 19. novembra. V tukajšnjih diplomatskih krogih se zatrjuje, da pride novi ruski poslanik na dunajskem dvoru, Giers, ko pride na Dunaj, z izrecnim nalogom, da izboljša odnose med Avstrijo in Rusijo. To je namreč že dolgo iskrena želja avstrijskega cesarja Franca Jožefa in ruskega carja Nikolaja.

Sekejski šef Aranitzki — umirovljen.

S. — Zagreb, 19. novembra. Uradne »Narodne Novine« razglasajo včeraj, da je sekejski šef Aranitzki umirovljen.

Ogrski rekrutni kontingent.

A. — Budimpešta, 19. novembra. Ogrski deželnozborski minister predloži prihodnji teden ogrskemu državnemu zboru rekrutno predlogo. Rekrutni kontingent ne kaže nobenih izprememb.

Ogrski ministrski svet.

A. — Budimpešta, 19. novembra. Danes dopoldne se sestane ogrski ministrski svet, v katerem se bo razpravljalo o politični situaciji. Stališče justicijskega ministra Szekelyja je — kakor se zatrjuje — nevzdržljivo, vendar minister Szekely še ne bo takoj odstopil, temveč še-le čez nekaj časa.

Masarykova razkritja in srbsko časopisje.

F. — Belgrad, 19. novembra. Vse srbsko časopisje se peča z Masarykovimi razkritji. »Štampa« slavi včeraj prof. Masaryka kot moža, ki ima velike zasluge za srbski narod. Vsi listi zahtevajo, da naj se avstrijski poslanik, grof Forgach, odstrani iz Belgrada. Sodišče je včeraj potrdilo odredbo, s katero je bil nad časnikarjem Vasićem proglašen preiskovalni zapor.

Bolezen grofa Tolstega.

A. — Petrograd, 19. novembra. Zadnje vesti o Tolstojevi bolezni so jako vznemirljive. Grofica Tolsta bolnika še vedno ni videla, četudi grof Tolstoj vedno govori o njej. — Najstarejši Tolstojev sin izjavlja, da je beg njegovega očeta zgolj posledica njegovih religioznih idej, ni pa v nikaki zvezi z rodbinskimi razmerami.

B. — Astapovo, 19. novembra. Zdravniki so imeli včeraj posvetovanje in je bil izdan buletin, ki konstatira: Grof Tolstoj celo noč ni nič spal; dostikrat je izgubil zavest. V četrtek zvečer je znašala pri pacientu temperatura 38.4° C, včeraj zjutraj in opoldne 37.1° C, pulz 120, dostikrat preneha, dihanje 40. Bolnika peče v grlu in s težavo požira. Bolnik je jako slab in apatičen. Zato je bilo potrebno, dati mu injekcijo s kافro.

Slovenski učni jezik na tržaških šolah.

F. — Dunaj, 19. novembra. Včeraj je bil državni poslanec Mandić v naučnem ministrstvu, da intervenira glede slovenskega pouka na tržaški nemški državni šoli, na kateri je vpisanih tudi mnogo slovenskih otrok. Slovenci so zato zahtevali, naj se za te slovenske otroke vpelje obligatni pouk slovenščine, toda akoravno je vlada ugodila enakim zahtevam italijanskih staršev, ni ustregla sloven. želji, češ, da ni za to potrebne vsote 400 K na razpolago. Poslanec Mandić je dosegel, da se prične na državni dekliški šoli v Trstu s 1. decembrom 1910 slovenski pouk.

Angleške sufragetke.

B. — London, 19. novembra. Včeraj so se vršile pred parlamentom velike demonstracije angleških sufragetk. Policija je morala nastopiti proti njim, ter jih aretirala do večera 82.

B. — London, 19. novembra. Proti večeru se je zbiralo vedno več angleških sufragetk pred angleškim parlamentom, tako da se je policija morala braniti pred njimi.

Konference avstrijskih škofov.

F. — Dunaj, 19. novembra. Konference avstrijskih škofov, ki so se pričele na Dunaju dne 5. novembra, so bile včeraj končane.

Nemški cesar obišče italijanskega kralja.

F. — Rim, 19. novembra. Kakor se zatrjuje, obišče prihodnjo pomlad nemški cesar Viljem v Rimu italijanskega kralja. Najbrže obišče nemški cesar pri tej priliki tudi papeža v Vatikanu.

Črnogorska kraljeva dvojica obišče italijanskega kralja.

F. — Berlin, 19. novembra. Kralj in kraljica črnogorska ter črnogorski prestolonaslednik se podajo prihodnjo pomlad v Rim, da obiščejo italijanskega kralja.

Elzaška — republika.

G. — Strassburg, 19. novembra. Okrajno zastopstvo Gornje Elzaške je na predlog nekega socialno - demokratičnega poslanca sklenilo, da naj se uvede v Elzaški republika, in sicer se je dosegla za ta predlog večina 6 glasov. 16 članov okrajnega zastopstva pa se je glasovanja vzdržalo.

Klerikalci za papeža in cerkev.

Nedavno tega so krščanski socijaleci priredili na Dunaju shod, na katerem so nastopili proti znanemu govoru rimskega župana Nathana, naperjenemu proti papežu, ter se zavzemali za zopetno oživetje cerkvene države.

Naši klerikalci živijo od nekdaj v najožjih prijateljskih odnosih z dunajskimi krščanskimi socijaleci, kateri so jim v vsakem oziru vzor, vsled česar jih tudi skušajo prav po opičje posnemati v vsem njihovem dejanju in nehanju.

Dunajski krščanski socijalec je zgled in vzor našim klerikalcem, da se glede njih lahko upravičeno rabijo Schillerjeve besede »Wie er sich räuspert, wie er spuckt, das hab ich ihm glücklich abgeguckt«.

Ker so torej dunajski krščanski socijaleci priredili shod proti Nathanu — satanu, kakor se je »duhovito« izvolil izraziti neki dunajski katoliški govornik, se čutijo tudi naši klerikalci dolžne, da skličejo enak shod tudi v Ljubljani.

Ta shod bo v nedeljo in klerikalci razpošiljajo na to prirediteljevala vabila:

»Ljubljanski katoličani! Dne 20. septembra letos so, kakor vsako leto, Italijani praznovali obletnico, kar so sv. Očetu ugrabili njegovo last. Rimski župan, vodja framazonov, jud Natan, je imel govor, v katerem je kruto žalil svetega Očeta in se norčeval iz češčenja Marije Device.

Te žalitve so ogorčile ves katoliški svet. Celo med liberalnimi poslanci v Italiji so se našli močje, ki so obsodili Nathanovo surovost. Povsod prirejajo katoličani protestna zborovanja. Posebno se je izkazal cesarski Dunaj, kjer je na tisoče in tisoče katoliški Cerkvi zvestih sre na sijajnem zborovanju manifestiralo proti framazonski predrznosti in proti temu, da bi se, izrabljajoč katoliško potrpežljivost, tudi pri nas počasi pričele portugalske razmere.

Tudi v Ljubljani dvignimo v nedeljo, dne 20. novembra, svoj glas na velikem protestnem zborovanju, ki se vrši v veliki dvorani »Uniona« ob 4. uri popoldne z dnevnim redom: Natan in Portugal. Govori načelnik Slov. ljudske Stranke drž. in dež. poslanec dr. Ivan Šusteršič.

Prihitite vsi na to zborovanje! Pokažimo svetu, da hočemo tudi v središču Slovenije ostati zvesti katoliški Cerkvi!

Agitirajte za najobilnejšo udeležbo! Za odbor ljubljanskih katoličanov: Fran Povše, predsednik. — Člani nekatoliških organizacij nimajo pristopa.«

Klerikalci bodo torej na nedeljski svoji prireditvi razpravljali o portugalskih razmerah in o aferi med rimskim županom in rimskim papežem. Svobodno jim, naj se zavzemajo za portugalske menihe in naj jemljejo v zaščito rimskega papeža proti krivici, ki se mu baje godi.

Ker pa bodo že govorili o krivicah, ki se gode po svetu, se nadejamo, da bodo spregovorili pri tej priliki resno in odkrito besedo tudi o krivičnostih, ki jih trpimo mi Slovani in mi Slovenci.

Ker se bo že govorilo o krivicah, ki se gode katoliški cerkvi in njene mu poglavarju, je pametno in umestno, da se spregovori pogumna beseda tudi o krivicah, ki jih zadaja ista katoliška cerkev nam južnim Slovanom.

Ker poznamo naše klerikalce kot »hrabre bojvnike« za pravico in »navdušene boritelje« za dobro narodno stvar, za to smo prepričani, da bodo na nedeljskem svojem shodu pozvali na odgovor tudi najvišjo cerkveno upravo:

1. ker izganja slovansko bogoslužje iz cerkev v Dalmaciji in Istri;
2. ker prepoveduje po istrskih cerkvah rabo hrvaškega jezika, ki ga govori večina ondotnega prebivalstva;
3. ker je poslala slovenskim Korosem slovanskega jezika neveščega škofa, ki je obenem kurator slovenske »Družbe sv. Mohorja«;
4. ker preganja po krivici duhovnika dr. Butignoniya, ki je junško nastopil proti korupciji, vladajoči v višjih duhovniških krogih in
5. ker pomaga nadškofu dr. Stadlerju surovo preganjati bosanske franjevece, ki so od nekdaj še izza težkih turških časov pravi poborniki vere in prosvete v deželi.

O teh točkah naj klerikalci spregovore na nedeljskem shodu. In da upravičijo ta svoj nastop za pravico, naj javno na shodu preberemo »Slovenčev« članek »Nova klobuta«, v katerem se najostreje obsodijo nekatoliško postopanje visoke cerkvene hierarhije.

Kako Bolgar sodi o Slovenceh.

V bolgarskem listu »Rječ«, ki izhaja v Sofiji, je napisal g. Georgi T. Pejčev, ki je avgusta meseca bival štirinajst dni v Ljubljani, to-le simpatično sodbo o Slovenceh: »Slovenci so mal narod, toda po marljivosti, energiji in podjetnosti ne samo da dosežajo nas Bolgare, marveč nas celo nadkriljujejo. Slovenci, to so najboljši in najsimpatičnejši prebivalci slovanskih Alp, Slovenci so najiskrenejši prijatelji naroda bolgarskega. A bela Ljubljana, to je bri-

ljant, biser, v katerem se leskeče boljša bodočnost slovanstva. Pri nas v Bolgariji imamo Slovence raji kot rodne brate, morda za to, ker so med Slovani najbolj preganjani in zatirani, morda pa tudi za to, ker so tako maloštevilni (1 milijon in pol duš.) Slovenci so kristalni Slovani in govorijo z veliko ljubeznijo o Bolgarski. Ti, ki so prihajali k nam na Bolgarsko na razne kongrese, so mnogo storili, da pouče svoj narod o Bolgariji. Slovenci so tihi, a junaški delavci na polju slovanske vzajemnosti.«

Usoda slovenskega časnikarja.

Bivši večletni slovenski časnikar nam piše k naši včerajšnji notici pod tem naslovom: Resnica je, da je slovenski časnikar pravi trpin. Posebno po zimi, ko je večer za večerom kaka prirediteljevala, ali kaka predpustna stvar ali pa zborovanje. Če je po dva večera na teden prost, mora biti vesel, ker razmere so pri nas take, da hoče vsako društvo, da se njegove prireditve udeleži poročevalce lista. Pa mislite potem, da imajo nekateri ljudje kaj ozirav na poročevalca? Prav nič. Zgodilo se je že, da je moral sedeti v najslabšem kotu, kjer je vleko od vseh strani nanj, da se je ves prehladil; ko je prosil, naj se mu da v prepis sprejeta resolucija ali predlog, je enostavno ni dobil in ko je nekoč želel, da bi se dnevi red v kratkem izvršil — dasi je bilo že polu 12., še polovica dnevnega reda ni bila izčrpana — dobil jih je pod nos od gospoda predsednika zborovanja, češ, da se na take ljudi ne more ozirati. Nekateri ljudje smatrajo slovenskega časnikarja za manjvredno stvar, da, kar za psa, ki ga je treba prezirati in zaničevati. In potem tiste zamere, če ni poročilo tako, kot si žele gospodje zborovalci. Zgodilo se je pa tudi, da se je poročevalcu stavila alternativa na zborovanju: tako in tako boš poročal, če ne, pa ne boš poročal. Naj bi se pomislilo, kaka muka je za časnikarja, da mora presedevati po štiri in več ur v zakajeni sobi in poslušati take bedarije, da bi najrajši zbežal! Uveljaviti bi se moralo načelo, da društvo, ki hoče imeti poročevalca na svojih prireditvah, temu tudi dá primerno odškodnino, da se žrtvuje zanj. Zgodilo se je pa celo umazanosti, da je bil poročevalce vabljen na prireditve, kjer je bila vstopnina, pa so tam kot kaki biriči zahtevali od njega vstopnino ali pa napravljali opazke, da je poročevalca moralo biti sram. Takih razmer mora biti enkrat za vselej konec!

Vseslovanski časnikarski kongres.

Po sklepu letošnjega kongresa v Sofiji bo l. 1911. vseslovanski časnikarski kongres v Beogradu. Kakor nam javlja prijatelj našega lista iz

Beograda, so tamkaj že sedaj pričeli s pripravi za ta kongres. Srbi namreč hočejo ta kongres prirediti na najsijajnejši način, da posvedočijo s tem, kako zelo ume ceniti važnost slovanskega časopisja za slovansko stvar vobče in za srbski narod posebe. Kongres se bo vršil prve dni meseca julija 1911. Sprožila se je misel, da bi se kongres vršil po vzoru mednarodnega časnikarskega kongresa na parniku, ki bi vozil od Beograda do Turn Secarina na Romunskem in do Vidina na Bolgarskem ter nazaj. Na tem kongresu bodo prvič zastopali vsi organizirani slovanski časnikarji — ker se letos organizirajo tudi hrvaški in ruski časnikarji, ki na to pristopijo k zvezi.

Predavanje na Jesenicah o slovanskem gibanju.

Kakor nam poročajo z Jesenic, se bodo v sokolskem društvu vršila v zimski sezoni razna predavanja, v prvi vrsti seveda poučna. Med drugimi bo predaval mag. phar. g. Josip Pečarić o novoslovanskem gibanju. O novoslovanskem gibanju so široki sloji našega naroda še jako malo poučeni, zato je naravnost zasluzno delo, ako se kaj stori, da se narod vsaj v širokih obrisih pouči o glavnih težnjah takozvanega novoslovanstva, o katerem zlasti v zadnjem času zelo mnogo razpravljajo zlasti nemški listi. Pozdravljamo torej podjetje jeseniškega »Sokola« z velikim zadoščenjem, ter mu želimo največjega uspeha.

Društvo slovenskih hranilniških uradnikov.

Med hranilniškimi uradniki je že dlje časa opažati težnja po stanovski organizaciji. Kakor čujemo, se sedaj snuje »Društvo hranilniških uradnikov«, ki bo imelo svoj sedež v Ljubljani. Če smo dobro informirani, so pravila že sestavljena, ter se v kratkem predlože vladi v odobrenje. Nekaj iz »Slovenskega planinskega društva.«

Kakor je znano, se je na zadnjem običnem zboru vršila živahna, mestoma ostra debata o vprašanju, ako bi ne kazalo »S. P. D.« preosnovati v toliko, da bi glavni odbor volile vse podružnice in da bi se obični zbor, na katerem bi bile zastopane po delegatih vse podružnice, vršil v poletnem času, in sicer zapored po raznih krajih slovanske domovine. Takrat je bil izvoljen poseben odsek, ki bi naj proučil to stvar. Za preosnovo v navedenem smislu se je najbolj zavzemala kranjska podružnica. Ta je sedaj izdala natančen načrt preosnov društva, ter ga poslala društvenemu vodstvu in članom goriimenovanega oddelka. Kakor vse kaže, bo prišlo na prihodnjem običnem

LISTEK.

Na robu prepada.

Povest; spisal F. R.
(Dalje.)

III.

Gospa Olga je sedela sama v svoji sobi. Svetlin se je bil po nujnem opravku odpeljal v Trst, Elvira pa Olga ni pustila k sebi pod pretvezo, da se slabo počuti, da jo boli glava in da je potrebna popolnega miru. Elviri se je to prvič primerilo. Bila je zelo užaljena, ker je živela v domišljiji, da Olga ničesar ne ve o njenem nedovoljenem razmerju s Svetlinom. A tolažila se je z mislijo, da je Olga gotovo bližje smrti, kakor misli sam zdravnik, in da jo bo Olga že dala poklicat, če ji postane dolgočasno.

Elvira se je umaknila v sobo, kjer je stal klavir in si je kratila čas z igranjem. Zvoki klavirja so se slišali v Olginu sobo. Pazno je Olga nekaj časa poslušala to igranje, potem je trpek usmev legel na njene obledele ustne.

Komaj se je moj mož za en sam dan odpeljal, že se ji tako po njem toži, da svira same zaljubljene, hrepenenja polne skladbe. Še nekaj ur ne more preživeti brez njega.

Ko je prinesla Marijanica kavo v sobo, je tako mimogrede rekla:

Ali je danes gospodična Elvira pridna. Ves mesec ni toliko na klavir igrala, kakor danes.

Olgo je to presenetilo. Celo posli so zapazili, da je to sviranje nekaj posebnega.

Elvira je danes res pridna, je pritrdila Olga in naglo stopivši k Marijanici, vprašala: Ali ti ugajajo te skladbe, ali ti segajo ti glasovi do srca?

Marijanica se je nasmehnila, veselo in srečno.

Tako mehke, tako ljubke so te skladbe — prav pogrevajo človeka.

Da, da, mehke in ljubke so — zaljubljene in hrepenenče, je dejala Olga, potem pa prišla dekle za obe roki in ostro vprašala:

Ali pa tudi kaj slutiš, zakaj gospodična Elvira ravno take skladbe igra?

Marijanica je zadržala in pod ostrim pogledom gospe Olge zardela do las.

O, gospa, kako naj jaz to vem... nič ne vem...

Marijanica zadrega je Olgi povedala dovolj. A ni se zadovoljila s tem spoznanjem, hotela je imeti jasno in določno pripoznanje.

Zakaj lažeš, dekle? je osorno zavpila. Ali ti nisem bila vedno dobra in hvaležna gospodinja? Ti pa si izdajalka... o, sram te bodi...

Nikar, gospa, prosim, nikar me ne obsojajte... Pri spovedi so mi gospod rekli, naj molčim, dokler ne bom vprašana...

Olga je sedla na svoj stol. Resno je gledala Marijanico v obraz.

Ti torej vse veš. A molčala si, ker te nisem ničesar vprašala. Ti pač tudi veš, da bom kmalu umrla...

Marijanica je zajokala na glas. O, gospa, nikoli nisem na to mislila. Ko sem prvič zapazila, da se nekaj plete med gospodom in gospodično...

Kdaj si to zapazila? Ali je tega že dolgo?

Že več mesecev! A jaz nisem nikomur nič omenila, nikomur pod božjim solncem, samo jokala sem. Ko je pa tudi kuharica začela slutiti, kaj se godi, sem pri spovedi vprašala, če naj vam vse razodenem. Gospod pa so mi rekli, da posli niso poklicani soditi svoje gospodarje in da posel ne sme gospodarja pri gospodinji tožiti. A rekli so mi tudi, da ne smem lagati, če bi bila vprašana.

Olga je Marijanico pogladila po licu.

Pošteno dekle si, Marijanica. Ravnila si prav. Sedaj pa, ko si vprašana, ne smeš več molčati. Sedi sem k meni in povej mi po pravici vse, kar veš. Kar si videla in kar si slišala. Saj veš, da ne bom več dolgo živela.

Marijanica je sedla poleg Olge in je začela po vrsti pripovedovati, kar je vedela. Saj mnogo ni bilo. Gospod in gospodična sta se časih skrivnostno pomenkovala in se časih poljubila, in gospod so večkrat ponoči

šli v sobo gospodične Elvire in se tam dolgo mudili.

To je bilo vse, kar je Marijanica vedela, a Olgi je bilo to dovolj.

Ti bi na to tudi prisegla, kaj ne Marijanica, je vprašala Olga in Marijanica je odločno potrdila, čudeč se, da je kaj takega sploh mogoče vprašati.

Med tem zasliševanjem in pripovedovanjem je utihnil klavir, a Olga je to šele zapazila, ko je Marijanica že odhajala.

Še nekaj, Marijanica, je zaklicala Olga. Poglej, kje je gospodična Elvira in kaj dela.

Marijanica se je vrnila čez trenotek in je povedala, da je Elvira ravnokar šla na izprehod in povedala kuharici, da se vrne čez eno uro.

Zdaj je Olga odločila Marijanico z naročilom, naj je ne moti vsaj dve uri, češ, da je razburjena in slaba in da potrebuje počitek. Marijanici se je zdelo to zelo sumljivo in odšla je toliko raje, ker je njo samo razgovor z Olgo hudo razburil.

Olga je nekaj časa pri vratih prisluškovala, a ko se je prepričala, da ni nikogar na hodniku, se je tiho splazila iz sobe. Na koncu hodnika je odklenila vrata v sobo, v katero je tudi Svetlin le malokdaj prišel. V tej sobi je hranil Svetlin svoje puške in lovsko orodje, tu se je kratkočasil z napažanjem ustreljenih ptic in verve in tu je hranil vsakovrstno orodje.

(Dalje prihodnjika.)

pričeli
Srbi
diti na
čijo s
ažnost
ransko
pose-
ni me-
misel,
med-
ngresa
grada
em in
nazaj
stopa-
časni-
jo tu-
ki na

lovan-

senic,
vršila
nja, v
drugi-
Josip
giba-
ju so
jako
st za-
da se
učiti o
novo-
v zad-
vljajo
no to-
la« z
elimo

kih

iki je
anov-
se
niških
dež v
mirat-
se v
renje.

skega

zad-
ahna,
ianju,
osno-
ajbolj

Ta
pre-
dru-
gori
e ka-
čnem

in se

anica

aj ne

Ma-

oče

oče

pripo-

Olga

anica

lica

El-

tre-

ilvira

edala

arija-

vsaj

in

Mari-

vo in

samo

pri-

tiho

lika

ero je

V tej

asil z

v in

rstno

zboru radi preosnove društva zopet do živahnih debat. Prav radovedni smo, katera struja bo končno zmaga- la. Razveseljivo je to, da je obema strujama pri srečanju slovenskega planinstva, zato se tudi ni bati, da bi trpela stvar sama, ako zmaga ta ali ona struja.

Današnji zabavni in plesni večer

»Narodne čitalnice« v Ljubljani bo po neutrudljivih pripravah odbo- ra sodeč, brezdvomno lepo uspel. — Vendar pa moramo še enkrat apeli- rati na sodelovanje vse ljubljanske družbe, ker le po skupnem zaniman- ju vseh poklicanih lahko prospeva- jo naše prireditve. Vabljeni so vsi člani našega društva in po njih vpe- ljane ali povabljene družine. Sploh naj nikogar ne zadržuje prazna for- malnost, vsak naj pride z zavestjo, da je dobrodošel. Ker imamo uteme- ljeno upanje, da bo udeležba dam na današnji prireditvi dobra, se obrača- mo do gospodov, da se v zadostnem številu udeležijo tega plesa. Poskrb- ljeno je tudi poleg plesa za dobro in raznovrstno zabavo. Opozarjamo sa- mo, da je na sporedu tudi več glas- benih in pevskih produkcij, med dru- gim prednaša g. M. na klavirju frag- mente iz Wagnerjeve opere »Lohen- grin« in M. Moszkowskega »Španski ples št. 4.« Izmed pevskih točk pa bo gotovo veleznimiv nastop naše do- bre pevke gđ. Pavle Tomiške, ki zapoje iz Mozartove opere »Figa- rova ženitev« arijo Cherubina, nek A. Foersterjev in en čiški samospev in končno več kuplejev in arij iz Le- hárjevega »Grofa Luksemburškega.« Slišali bomo pa še eno umetnico, ka- tere imena in prednašanih točk ne iz- damo, da bo — več radovednosti. — Med plesom se bodo starejši gospod- je lahko zabavali v dveh igralnih so- bah, dame imajo svojo damsko sobo itd. — Ker smo že na svojem prvem plesnem in zabavnem večeru vpelja- li neprisljčno, domačo zabavo in so se vsi prav izvrstno zabavali, seveda ne misli nihče o tem kaj spreminjati. Tudi toaleta bo vedno navadna, dru- žabna. Sploh moramo še enkrat kon- statirati: Intimna, prijazna in domača zabava je glavno, vse ostalo pa naj se ravna po tem.

Velikanska tatvina redov v deželni muzeju v Braunschweigu — 1500 mark nagrade.

V noči 6. na 7. t. m. je bilo v Braunschweigu vloženo v deželni muzej (Vaterländisches Museum) ter pokradeno mnogo redov, častnih zna- kov, kolajn in drugih starinsko- vrednostnih predmetov. Naj omeni- mo le nekatere. Najznamenitejši so bili redi vojvode Henrika Leva. Iz- ginil je veliki križ z meči, zvezda ve- likega križa, zvezda komandernega križa I. vrste, dva komanderne kri- ža, 1 z meči, 1 brez njih, dva vitežka križa I. vrste in dva druge vrste z in brez mečev, zaslužni križec I. in II. vrste brez mečev in častni znak reda vojvode Henrika Leva. — Razni častniški znaki in kolajne. Razni vojni spominski križci. Razne westfal- ske, pruske, danske, angleške, hano- verske in francoske vojne hrabrost- ne kolajne in križci z leta 1870/71. Križ z zvezdo reda vojvodinje Avgu- ste Doroteje, zadnje opatinje Ganders- heimske, duhovski red zvezde, kate- ro je nosil vojvoda Karel Viljem Ferdinand v bitki pri Anerstädtu. Različni zgodovinski - važni kovi in novci, ki spominjajo na smrti, jubi- leje, vojne zmage in dr. raznih mo- narhov. Okrvavljen napoleondor v bitki padlega vojvode Friderika Vi- ljema braunschweigskega, 13 vitež- kih pečatov. Zlata žepna ura, katero je imel pri sebi v bitki pri Guntre- brasu padli vojvoda Friderik Viljem, kakor tudi razne druge dragocenosti, ki reprezentujejo velikansko zgo- dovinsko vrednost. Tat je 28—30 let star, 166—168 cm visok, plavalas, obrat, širokoličen, bled ter govori nemško v južnonemškem narečju. Za izsledbo tatu in ukradenih predme- tov je muzealni ravnatelj obljubil 500, frankobrodsko zavarovalnica pa 1000 mark. Pri razdelitvi nagrade se bode na nekatere najbolj važne dragocenosti posebno oziralo. Kdo si pridobi to lepo nagrado, je še vpraša- nje časa.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljanskega.

V dobi kolere. Zadnje mesece je strašila na več krajih kolera. Ker je bilo o nji v »Mestnem domu« pred par tedni veleznimivo in temeljito predavanje, bi bilo odveč o nji na dolgo in široko govoriti — in povrh bi to tudi spadalo v »zdravstveno«, ne pa v »sodno« rubriko. Morda je ravno tisto predavanje imelo ta uspeh, da so slavni javni organi po- stali nekam nervozni — od najvišje- ga do najnižjega. Višji so dajali ukaze, nižji so jih pa izvrševali. In tako se je na čuden način dogodilo, da je prišla tudi kolera v to rubriko, ka- mor pravzaprav ne spada. Kolera je jela namreč prav posebne skrbi dela- ti mestnemu tržnemu nadzorniku. »Kaj bo, kaj bo, če pride kolera v Ljubljano?« tako so tarnali gospod- je, »mestno tržno nadzorstvo bo kri- vo, češ, da ni bilo dovolj pazno na tr- gu.« S takimi in enakimi mislimi v glavi se je napotila tržna komisija iz rotovža na trg. Obiskala je najprej tiste branjeve, ki prodajajo sadje. Strogo oko postave je bilo to pot še veliko strožje, nego sicer, uiti mu ni mogel niti najnedolžnejši bacilček, kaj šele zarodki kolere! Ampak kljub svoji neizprosni strogosti je komisi- ja konfiscirala samo pri treh bran- jevkah nekaj nagnitih jabolč, pri eni pa malo gnilega grozdja. Če po- mislimo, da je ljubljanskih branjevč zelo veliko, pridemo gotovo do pre- pričanja, da so branjeve to težko izkušnjo briljantno prestale in nana- vo utrdile dober glas, ki gre daleč na okrog o njih. One štiri grešnice pa so stale včeraj pred okrajnim sodiščem, zatožene radi prestopka zakona o ži- vilih. Pri obravnavi pa se je pokazala velika težava: sodnik namreč ni mogel razsoditi, ali so nagnita jabol- ka zdravju škodljiva v smislu zaka- na, ali ne. To vsekakor važno vpra- šanje bo moral razrešiti tržni nad- zornik sam. Sodišče je sklenilo zasli- šati ga in zato se je obravnavna pre- ložila. — Oh, ta kolera!

VABILO

k

rednemu občnemu zboru
dijaškega podpornega društva Radogoj,

ki se vrši

v soboto, dne 26. listopada 1910. leta

ob šestih zvečer

v »Narodnem domu«.

DNEVNI RED:

1. Nagovor predsednikov.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Poročilo računskih preglednikov.
5. Volitev predsednika, njegovega na- mestnika in trinajstero odbornikov.*)
6. Volitev računskih preglednikov.
7. Slučajnosti.**)

V Ljubljani, dne 10. listopada 1910.

Za odbor:

Ivan Hribar
predsednik.

Izpisek iz pravil:

*) § 13. Odbor šteje poleg predsednika in njegovega namestnika 13 članov. Vsi člani morajo voljeni biti izmed ustanovnikov in rednih članov; vendar pa v odboru ne sme biti več kot 7 ustanovnikov. Poleg predsednika in podpredsednika mora stanovati vsaj sedem odbornikov stalno v Ljubljani. Ostalih 6 od- bornikov voli se tako, da imajo Kranjska (zu- naj Ljubljane), Štajerska, Koroška, Goriška Trst z okolico in Istra po enega zastopnika v odboru.

**) § 22. O samostalnih predlogih dru- štvnikov se sme le takrat obravnavati, ako so bili teden dni prej naznanjeni društvenemu odboru. Za veljavnost sklepa o spremembi pravil treba je navzočnosti vsaj dvajset društvnikov.

Kdor se ne more udeležiti občnega zbora se prosi, da zanesljivo pošlje priloženo po- oblastilo, na katerem se naj izpolni samo datum in podpis.

»Slovenski Narod« izhaja
dnevno dvakrat.

Razne stvari.

* Tolstoj in gramofon. V pismu, ki ga je zapustil Tolstoj pred svojim odpotovanjem, se je pritoževal po- sebno tudi nad vsiljivostjo raznih ki- nematografskih in gramofonskih podjetij. V prejšnjih svojih pismih je pogosto potožil svojim prijate- ljem, da ga celo njegova žena sili, naj govori v gramofone in se da sli- kati kinematografom. In res je go- voril Tolstoj leta 1909. v gramofon. Takrat je ruski pesnik Semjonov po nalogu petrogradskega časnikarske- ga društva ovekoval na plošči glas pesnika iz Jasne Poljane. Ko mu je Semjonov razodel svojo nakano, je govoril Tolstoj v gramofon. Pri tej priliki je izpregovoril tudi sledeče: »Narod potrebuje koristno zabavo. Če se mu morejo na ta način razodeti misli in pouki dobrih pesnikov, mu prinese gramofon. plošče isto korist, kakor dobra knjiga.« V petrograd- skem arhivu stoji pet posnetkov nje- govega glasu, in sicer v ruskem, an- gleškem, francoskem in nemškem jeziku. Te plošče obsegajo: »Misli iz knjige za vse dneve.« To je bilo edi- nokrat, da se je dal pregovoriti Tol- stoj, da je govoril v gramofon. Od tedaj pa so ga nadlegovali tolikokrat z enakimi prošnjami, da se ne more- mo čuditi njegovemu vzdihu v po- slednjem pismu.

Kaj bo s spomenikom Adamiča in Lundra?

Iz Belgrada nam pišejo: V listih čitamo, da je avstrijska vlada prepo- vedala žrtvam septembrskih dogod- kov, Adamiču in Lunderu, postaviti spomenik, dasi je preje načrte za ta spomenik že odobrila. Ne bom kriti- koval te prepovedi, ker vem, da bi vam to kritiko takoj zasegla stroga roka državnega pravdnika, to pa la- hko pribijem, da je ni kulturne drža- ve, ki bi prepovedovala nagrobne spomenike, ki niso ničesar drugega, kot izraz pietete. Kakor čujemo, je dotični spomenik že popolnoma go- tov in da ste sedaj Slovenci v veliki zadregi, kam bi sedaj dejali ta spo- menik? Ali ga hočete dati v muzej? To bi bila nepieteta nasproti pokoj- nikoma. Zato vam nasvetujem to-le: Ako ni na slovenski zemlji več pro- storčka, kjer bi naj stal spomenik, obrnite se na svoje jugoslovanske brate, morda vam oni preskrbe ped zemlje, kjer se bo smel postaviti na- grobni spomenik Adamiču in Lun- dru. Menim in prepričan sem docela, da bi niti Belgrad, niti Sofija niti trenutka ne pomišljala, vam dati na razpolago za spomenik svoje naj- krasnejše prostore. Kadar vam bodo sijale ugodnejše zvezde, pa zopet lahko prepeljete spomenik na doma- ča rodna tla. Druga ideja pa bi bila ta: Kakor sem čital v vaših sloven- skih listih, so za spomenik mnogo prispevali vaši v Ameriki živeči ro- jaki. Gotovo je v svobodni Ameriki kaka večja slovenska kolonija, ki bi postavila spomenik, ako ga ji izroči- te, na najčastnejšem mestu, takisto gotovo pa je tudi, da nihče izmed Američanov — in bodisi Anglež, Francoz, Španec ali Nemec — ne bo ugovarjal, ako bi se spomenik posta- vil tudi na kakem javnem trgu. Seve- da bi prevoz spomenika v Ameriko stal par sto kron, toda prepričan sem, da bi se potrební denar, ako bi se resno mislilo na izvedbo načrta, nabral v nekaj tednih. Prispevala pa bi tako stara, kakor nova domovina. Vidite, te-le misli so se mi porodile v glavi, ko sem čital, da je vlada prepovedala Adamič - Lunderov spo- menik. Prepoved me je iznenadila tem bolj, ker pri nas sploh ni treba posebnega dovoljenja, če se hoče po- staviti kak nagrobni spomenik. No, pa pri vas imate pač druge zakone, druge navade in druge vlade.

Za kratek čas.

Agrarci med seboj. »Ali veste, kdo je kriv draginje mesa?« — »Seveda, biki — ki so nas iz- volili.«

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Risto Pustecemšek.

Listnica uredništva.

G. P. J. o s. na J.: Na vaše cenje- no pismo vam odgovorim, čim zbe- rem stvari, ki jih potrebujete.

Borzna poročila.

Dunaj, 19. novembra. Razpolo- ženje na včerajšnji borzi je bilo ne- kaj slabše, kakor v četrtek. Vendar so se kurzi včeraj zvečer vzdržali na svoji višini. Popoldne je postal trg še bolj tih in tendenca je bila brez vsake vztrajnosti. Rente so bile trd- nejše; le ogrska zlata renta se ni ude- ležila tega napredka. Devize so neiz- premenjene.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 18. novembra 1910.

Deležbeni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93.10	93.30
4.2% srebrna renta	96.60	96.80
4% avstr. krona renta	93.05	93.25
4% ogr.	91.55	91.75
4% kranjsko deželno posojilo	96.—	97.—
4% k. o. češke dež. banke	94.—	95.—
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	214.—	220.—
„ „ 1864	319.25	325.25
„ „ tisk	153.75	159.75
„ zemeljske I. izdaje	296.75	302.75
„ „ II.	277.25	283.25
„ ogrske hipotečne	247.—	253.—
„ dun. komunalne	531.—	541.—
„ avstr. kreditne	525.—	535.—
„ ljubljanske	89.—	95.—
„ avstr. rdeč. križa	63.—	67.—
„ ogr.	40.—	44.—
„ bazilika	28.25	32.25
„ turške	254.50	257.50
Dejalce.		
Ljubljanske kreditne banke	444.—	448.—
Avstr. kreditnega zavoda	663.—	664.—
Dunajske bančne družbe	552.75	553.75
Južne železnice	115.50	116.50
Državne železnice	747.—	748.—
Alpine-Montan	761.50	762.50
Česke sladkorne družbe	248.—	251.—
Živnostenske banke	271.—	272.50
Valute.		
Cekini	11.37	11.39
Marke	117.57 ¹⁰	117.77 ¹⁰
Franki	95.35	95.55
Lire	95.—	95.25
Rubliji	254.25	255.25

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 18. novembra 1910.

Termin.

Pšenica za april 1911 za 50 kg 11.—
Rž za april 1911 za 50 kg 7.93
Koruza za maj 1911 za 50 kg 5.67
Oves za april 1911 za 50 kg 8.30

Efektiv.

5—10 vin. višje.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Knafljeve ulice (nasproti glavne pošte)

pristine švicarske vezenine

najcenejši nakup

182

oprem za neveste.

Šumenje po ušesih

4. dodatek h glavnemu delu »Nosni, vratni in ušesni katar«. Cena 50 vin.
Ravnokar izšlo. 212
J. Möller, Bremen, Sedanstrasse 94.

Eng. Franchetti

v Ljubljani, Sodnijska ulica 2,

nasproti kavarni »Evropa«

priporoča svojo elegantno in higijenično urejeno

3

brivnico

in prodaja raznih dišav in kozmetičnih predmetov.

Svoji k svojim!

Resljeva cesta do dne 26. novembra velik sejem za posodo:

Karlovarška porcelanasta, steklena, pločevinasta in lita posoda, zaloga vseh in nagizdnih predmetov.

I. Kos & A. Bublik.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnotam menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18 je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11 upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% x 1 1/2% na amortizacijo ali pa po 5 1/4% brez amortizacije na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

Zanimivost!

V Kinematografu „Ideal“

se predstavlja od sobote do srede zanimiva slika

„Preiskovanje želodca z Röntgenovimi žarki“.

Posnetek je naravno posnet na pariški kliniki in je jako poučen za vsakega.

V nedeljo od 3.—7. pop. igra tamburaško pevsko društvo „Zvezda“.

K obilnem obisku vabi uljudno

258

Ravnateljstvo.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice, najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Največja, najvarnejša slovenska hranilnica

je

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, Prešernova ulica šte. 3.

Njen denarni promet znaša koncem leta 1909 518 milijonov K, obstoječe vloge nad 38 milijonov K, a rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Vsaka izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je pri tej hranilnici izključena vsaka špekulacija s tem denarjem.

Vloge se obrestujejo po 4 1/4% brez vsakega odbitka.

Ima vpeljane domače hranilnike in kreditno društvo.

Posoja na posestva po 5% obresti in proti odplačilu po najmanj 1/2% na leto.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

priporoča

Stritarjeva ulica šte. 2.

priporoča

promese na ovrške premijske srečke } cele à K 10.— Zrebanje 15. novembra gl. dobiček K 240.000
promese na ovrške hipotečne srečke à K 5.— Zrebanje 15. novembra, glavni dobiček K 40.000

promese na 3% zemelj. kred. srečke à K 5.50, Zrebanje 16. novembra, glavni dobiček K 90.000
Tri promese skupaj samo K 25.—

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po čistih 4 1/2%

Leta 1873. ustanovljena delniška družba

Kranjska stavbilska družba v Ljubljani

Stavbeno podjetništvo; pisarna za arhitekture in stavbenotehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbena in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji.

Telefon šte. 16.

Priporoča se za stavbena dela vsake vrste.

163

Telefon šte. 16.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklone zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.707— jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vse-skozi slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop bank „SLAVIJE“ v Ljubljani.